

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 14. srpna 2018 před samosoudkyní JUDr. Jiřinou Říhovou

takto:

Obžalovaný

J [redacted] M [redacted],

narozen [redacted] v Praze, důchodce, bytem [redacted], [redacted]
okres Kladno,

je vinen, že

1.nejméně v době od 27.10.2016 do 31.10.2016 se záměrem poškodit M [redacted] S [redacted] a jeho rodinné vztahy s dětmi M [redacted] S [redacted] a V [redacted] S [redacted] podal prostřednictvím České pošty, s.p., k Okresnímu soudu v Kladně se sídlem na náměstí Edvarda Beneše 1997 v Kladně a k Magistrátu města Kladna se sídlem na náměstí Starosty Pavla 44 v Kladně jako poštovní zásilky podání ze dne 24.11.2016 jménem M [redacted] S [redacted], jehož obsahem byl návrh, aby děti M [redacted] S [redacted], M [redacted] a V [redacted], byly předběžným opatřením umístěny do ústavní výchovy s odůvodněním, že vedou nemravný život a poškozený jako jejich otec nemá zájem o jejich výchovu, přičemž obžalovaný si byl vědom toho, že údaje uvedené v podání nejsou pravdivé, neboť M [redacted] S [redacted] má o obě děti zájem a dobře je vychovává, a obžalovaný chtěl tímto podáním poškodit důvěryhodnost M [redacted] S [redacted] u soudu a orgánů péče o děti, a případně též narušit rodinné vztahy otce s jeho nezletilými dětmi tím, že by byly umístěny do ústavní výchovy,

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Příbylová

t e d y

o jiném sdělil nepravdivý údaj, který je způsobilý značnou měrou ohrozit jeho vážnost u spoluobčanů, zejména narušit jeho rodinné vztahy,

2.dne 10.11.2016 v budově Okresního soudu v Kladně na náměstí Edvarda Beneše 1997 v průběhu hlavního líčení v trestní věci proti obžalovanému R[REDAKCE] M[REDAKCE], vedené u Okresního soudu v Kladně pod sp. zn. 26T 155/2016, jako svědek poté, co byl předsedou senátu řádně poučen o právech a povinnostech svědka v trestním řízení, lživě uvedl, že jeho syn, obžalovaný R[REDAKCE] M[REDAKCE], nemohl být dne 29.5.2016 v době od 22:50 hod. do 23:00 hod. přítomen na místě činu, tedy na společném schodišti bytového domu v ulici [REDAKCE] č.p. [REDAKCE] v obci [REDAKCE] v okrese Kladno, a zároveň uvedl, že k napadení mezi jeho synem R[REDAKCE] M[REDAKCE] a M[REDAKCE] S[REDAKCE] došlo až o několik dní později, ačkoli bylo prokázáno, že R[REDAKCE] M[REDAKCE] napadl M[REDAKCE] S[REDAKCE] dne 29.5.2016 v době od 22:50 hod. do 23:00 hod. na společném schodišti bytového domu v ulici [REDAKCE] v obci [REDAKCE] v okrese Kladno, a obžalovaný si byl vědom toho, že jeho výpověď není v tomto směru pravdivá,

t e d y

jako svědek před soudem uvedl nepravdu o okolnosti, která má podstatný význam pro rozhodnutí,

č í m ž s p á c h a l

jednak v bodě 1. přečin pomluvy podle § 184 odst. 1 trestního zákoníku,

jednak v bodě 2. přečin křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 346 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **7 (sedmi) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se mu výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu **15 (patnácti) měsíců**.

Podle § 99 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá ochranné ambulantní psychiatrické léčení.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se M[REDAKCE] S[REDAKCE], bytem [REDAKCE] č.p. [REDAKCE], [REDAKCE], okres Kladno odkazuje se svým nárokem na náhradu nemajetkové újmy na občanskoprávní řízení.

Odůvodnění

1. Po dokazování provedeném v přípravném řízení a u hlavního líčení vzal soud za prokázaný skutkový děj popsáný ve výroku rozsudku.

2. **Ke skutkovému ději, který je popsán pod bodem 1 výroku rozsudku:** K této části skutkového děje obžalovaný J. M. v přípravném řízení uvedl, že k dopisu se nebude vyjadřovat, neboť s ním nemá nic společného. U hlavního líčení uváděl, že by potřeboval vidět ten dopis, který je mu dáván za vinu. Neviděl ho a chtěl by si ho přečíst. Co je uvedeno v obžalobě, není pravda. Byl by rád, kdyby ten dopis jednou viděl a mohl se proti tomu bránit, protože vše je nesmysl právníka. Obžalovanému byla kopie dopisu, založená na čísle listu 26 – 27 trestního spisu předložena k nahlédnutí a obžalovaný měl možnost si dopis celý přečíst. K tomu obžalovaný uvedl, že dopis vidí poprvé, nikdy ho nepsal. Když byl u prvního soudu, tak tam bylo napsáno, že S. uvádí, že je tam jeho podpis, ale že není jeho. S. se u toho soudu k dopisu nějak vyjadřoval. Psal to nějaký negramot, protože je tam nesčíslně pravopisných chyb, proto se proti tomu odvolává. To nepsal on, obžalovaný M. Má dojem, že je to buď návrh S., aby je poškodil nebo je to návrh právníka S. jako msta synovi obžalovaného, který poskytl azyl manželce S., než se o sebe postará. Psal to nějaký negramot, je tam několik, pět, šest nebo osm pravopisných chyb. Dopis neviděl ani v přípravném řízení. Buď dopis napsal S. na popud svého právního zástupce nebo to napsala S. Obžalovaný nepsal ten dopis ohledně umístění dětí do ústavu, ani ho neposlal.
3. Obžalovaný byl z účasti na této části skutkového děje usvědčován a jeho obhajoba byla vyvracena řadou níže popsaných důkazů.
4. Především tomu tak bylo na základě výpovědi svědka M. S. Tento svědek v přípravném řízení vypověděl, že se o podání návrhu na předběžné opatření, které bylo učiněno jeho jménem, dozvěděl od paní z OSPODu. Skutečnosti uvedené v tomto návrhu nejsou pravdivé, přičemž podání bylo sepsáno v úmyslu jej a jeho děti poškodit. Poškozený má konfliktní vztahy se sousedy J. a H. M. a jejich synem R. M. Manželé M. podali na poškozeného k Okresnímu soudu v Kladně žalobu o zaplacení částky 194.853,45 Kč s příslušenstvím, dále na poškozeného podali trestní oznámení pro nebezpečné vyhrožování. Poškozený S. a jeho dcera V. pak vystupují jako osoby poškozené v trestní věci vedené proti R. M. před Okresním soudem v Kladně. Poškozený S. dále popsal, že je mu známo, že manželé M. sami usilovali o svěření do péče syna manželky poškozeného D., což se jim nepodařilo. Poškozený si myslí, že podání učiněné jeho jménem mělo být mstou za to, že manželé M. do péče vnuka D. nezískali a chtěli, aby ani poškozený neměl své děti v péči. To měli sdělit manželce poškozeného.
5. Svědek M. S. na své výpovědi z přípravného řízení v podstatě setrval i u hlavního líčení a uváděl, že dopis, o který jde, mu byl v přípravném řízení ukázán, jeho podpis zná, ten je jeho, ale nepsal obsah dopisu. Jediné podezření má na obžalovaného, s nikým se na vesnici nehádá, spory má jediné s obžalovaným. Že by obžalovaného viděl, jak dopis psal či posílal, to ne. Má podezření, protože ví, že obžalovaný obtěžoval život nejen jemu, ale žije tam více rodin, na které posílal obžalovaný dopis na sociálku. On zažádal o svěření dětí do vlastní péče a než vyhrál ten soud, chvíli, měsíc nebo dva měsíce potom mu volala ze sociální služby paní, co se děje, že se k soudu dostal nějaký dopis s obsahem, že děti chce dát do ústavu. Řekl, že je to nesmysl, že o děti bojuje, proč, když vyhrál, by pak chtěl dávat děti do ústavu. Paní mu zavolala k nim na pobočku, svědek tam přišel, seznámil se s tím dopisem a řekl, že podpis uznává, ten je jeho, ale o obsahu nic neví. Snaží se obžalovanému se vyhýbat, nekomunikuje s ním, každý si žije svým životem. Svědek, když zjistil, že mají orgány péče o dítě a soud ten dopis, tak se obžalovaného neptal, jestli dopis poslal on, protože nemá smysl se s ním bavit. Bývalá manželka řekla svědkovi, že je to nesmysl, že má také podezření, že to mohl způsobit obžalovaný, že je to pomsta.
6. Výpovědi svědka M. S. tak, jak jsou popsány shora, jsou vůči obžalovanému tak, jak bylo shora uvedeno, jasně usvědčující, neboť svědek potvrdil, že obsah předmětného

dopisu tak, jak je popsán skutek pod bodem 1 výroku rozsudku, nepsal, nebyl jeho autorem a nikomu ho neposlal. Podle závěrů svědka to mohl být jediné obžalovaný, který tak učinil.

7. Stejně skutečnosti potvrdila jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení svědkyně K. S. Ta v přípravném řízení vypověděla, že byla v rozvodovém řízení s M. S. Našla si přítele R. M., který je otcem jejich dětí D. a H. K. S. se léčí z drogové závislosti. Německé úřady jí chtěly odebrat děti M. a V., které byly právě u svého otce M. S., který si proto požádal o svěření dětí do jeho péče. Dále uvedla, že ví o tom, že M. S. nemá M. S. rádi, což mu dávali všemožně najevo. Obviňovali ho z věcí, které nebyly pravdivé. Popsala, že v době, kdy u J. a H. M. bydlela, několikrát od nich slyšela, že se postarají o to, že děti M. a V. budou umístěny do výchovného ústavu. Dále uvedla, že stejné věci, které jsou obsahem podání učiněného jménem M. S., uváděli M. když telefonovali do Německa.
8. U hlavního líčení svoji výpověď svědkyně potvrdila a uváděla, že když předmětný dopis tak, jak je popsán ve výroku rozsudku pod bodem 1 viděla poprvé, byla na léčení v Červeném dvoře. Když si přečetla první tři věty, tak v ní dost hrklo, ale potom jak četla dál ten dopis, věděla, že to M. S. nenapsal. Rozhodně měla okamžitě podezření na obžalovaného J. M. a paní M., protože v tom dopise, co četla, byly věty, které od nich slyšela, když ještě byla s R., s jejich synem. V té době se S. ještě dobře nekomunikovala, ale věděla, že to začal nějakým způsobem řešit. Rozhodně nechtěl o děti přijít. Děti se S. žijí, má je v péči. Dopis jí přišel poštou, proto o něm věděla, i když se S. v té době moc nekomunikovala. Později se dozvěděla, že policie se S. ten dopis řeší.
9. I výpovědi svědkyně K. S. jsou vůči obžalovanému usvědčující. I K. S. potvrdila, že pokud dopis uviděla, okamžitě měla podezření, že jeho obsah sepsal obžalovaný J. M. Svědkyně tento svůj závěr odůvodnila tím, že věty, které jsou v dopise obsaženy, slyšela od J. M. a jeho manželky, když ještě žila s jejich synem.
10. V neposlední řadě byl obžalovaný z účasti na této části skutkového děje usvědčován znaleckým posudkem z oboru kriminalistiky, odvětví jazykové expertízy, který v přípravném řízení vypracovala PhDr. Václava Musilová. Ke znaleckému posudku byla znalkyně PhDr. Musilová vyslechnuta pak u hlavního líčení. Znalkyně shodně v písemně zpracovaném znaleckém posudku a ve své výpovědi uvedla, že zkoumala, zda sporný text podání dopisu tak, jak je popsán ve výroku rozsudku v části 1, stylizovala stejná osoba jako srovnávací písemnosti, kterými byly tři texty obžalovaného J. M. Znalkyně dospěla k závěru, že sporný text s velkou pravděpodobností stylizovala stejná osoba jako srovnávací písemnosti, tedy obžalovaný J. M. U hlavního líčení znalkyně k písemně zpracovanému posudku ještě uvedla, že sporný text měl střední rozsah, ale obsahoval řadu individuálních příznakových znaků. Ke srovnání obdržela tři texty stylizované obžalovaným J. M., které byly vyhodnoceny jako z větší části vyhovující, po provedených komparacích bylo konstatováno velké množství shodných znaků v různých rovinách a stylových vlastnostech, které v souhrnu mají významnou identifikační hodnotu. S ohledem na snížený stupeň zpracovatelnosti sporného textu byl pozitivní závěr komparace stanoven v rovině vysoké pravděpodobnosti. Žádné rozdílné znaky, které by přímo zpochybňovaly totožnost autorství, zjištěny nebyly. Závěr, který učinila v písemném znaleckém posudku, tedy to, že sporný text číslo 1/2431 (jde o text popsáný pod bodem 1 výroku rozsudku, dodává soud) s velkou pravděpodobností stylizovala stejná osoba jako srovnávací písemnosti označené číslo 2 – 4/2431, tj. obžalovaný J. M. Znalkyni byl znovu u hlavního líčení přečten tento závěr a znalkyně se vyjádřila tak, že tak, jak je uvedeno, závěr byl stanoven s vysokou pravděpodobností autorství obžalovaného J. M. Jde o druhý nejvyšší závěr, nejvyšší stupeň pravděpodobnosti podle stupňů, se kterými znalci v písmoznalectví

znalci pracují. Navíc k dotazu obžalovaného znalkyně potvrdila, že ve srovnávacích textech, které obžalovaný J. M. adresoval úřadům, se vyskytuje stejný charakter pravopisných i tvaroslovných chyb jako ve sporném textu.

11. Je tedy nepochybné, že znalkyně PhDr. Václava Musilová potvrdila, že s vysokou, velkou pravděpodobností byl učiněn závěr, že obžalovaný J. M. je autorem sporného textu tak, jak je popsán pod bodem 1 výroku rozsudku.
12. V neposlední řadě byl obžalovaný z účasti na skutkovém ději popsaném pod bodem 1 výroku rozsudku usvědčován i listinnými důkazy. Z těchto zejména vyplynuly skutečnosti o rozhodování o různých vztazích mezi obžalovaným, jeho manželkou, poškozeným, jeho bývalou manželkou, jejich dětmi a dalšími rodinnými příslušníky.
13. Takto rozsudkem Okresního soudu v Kladně ze dne 25. 8. 2016, č.j. 42P 130/2014-92, bylo mimo jiné rozhodnuto o svěřeni nezletilého M. S. a nezletilé V. S. do péče otce.
14. Dále bylo opatřeno podání ze dne 24. 11. 2016 adresované Okresnímu soudu v Kladně a Magistrátu města Kladna podepsané jménem M. S., [redacted], [redacted]. Podatel uvádí, že se dozvěděl, že M. S. není jeho syn, je nyní několik tříd pozadu, neprospívá, vyhýbá se školní docházce, chodí krást, aby měl co kouřit a neposlouchá. Stejně tak podatele neposlouchá jeho dcera V. S., která ač jedenáctiletá, žije již nejméně rok sexuálním životem. Děti V. a M. jsou drogově závislé a kouří marihuanu. Proto by byl podatel rád, kdyby si soud a magistrát všechno zjistil a zajistil pro děti stálý dohled v dobrém ústavu, neboť z těchto narušených dětí vyrůstají gauneři. Podatel uvádí, že nemá dále žádný zájem o výchovu těchto dětí. Ze sdělení Okresního soudu v Kladně vyplývá, že podání bylo soudu doručeno poštou dne 31. 10. 2016. Podle sdělení OSPOD bylo podání doručeno Magistrátu města Kladna poštou dne 27. 10. 2016. Usnesením Okresního soudu v Kladně ze dne 3.11.2016, č.j. 42P 130/2014-102, byl odmítnut návrh otce M. S. na nařízení předběžného opatření, kterým by nad nezletilými M. a V. S. byla nařízena ústavní výchova.
15. Ze zprávy Základní školy [redacted] k žákovi M. S. vyplývá, že M. chodí do školy pravidelně, je vždy čistě oblečen a připraven na vyučování, přičemž jeho studijní výsledky odpovídají jeho schopnostem. Ze zprávy školy k žákyni V. S. vyplývá, že V. chodí do školy pravidelně, nemá problémy s chováním ani s prospěchem. Otec se školou bez problémů spolupracuje. Ze zprávy OSPOD o provedeném šetření pak vyplývá, že obě děti jsou spokojené a v pořádku.
16. Všechny shora popsané skutečnosti hodnotil soud tak, že z nich vyplývá zcela jasný a nepochybný závěr, že obžalovaný J. M. skutečně v době od 27. 10. 2016 do 31. 10. 2016 se záměrem poškodit M. S. a jeho rodinné vztahy s dětmi M. S. a V. S., podal prostřednictvím České pošty k Okresnímu soudu v Kladně a Magistrátu města Kladna jako poštovní zásilky podání ze dne 24. 11. 2016 jménem M. S., jehož obsahem byl návrh, aby děti M. S. M. a V. S. byly předběžným opatřením umístěny do ústavní výchovy s odůvodněním, že vedou nemravný život a M. S. jako jejich otec nemá zájem o jejich výchovu. Obžalovaný si byl vědom toho, že údaje v podání nejsou pravdivé, neboť M. S. měl o obě děti zájem, dobře je vychovával, dokonce mu byly svěřeny do péče.
17. Úmyslem obžalovaného jasně i s ohledem na konfliktnost vztahů mezi obžalovaným a M. S. nejméně bylo, aby těmito podáními poškodil důvěryhodnost M. S. a u soudu a orgánů péče o děti a narušil rodinné vztahy poškozeného s jeho nezletilými dětmi tím, že poškozený usiluje o to, aby byly umístěny do ústavní výchovy. V každém případě

byl obžalovaný J[REDACTED] M[REDACTED] s tímto nejméně srozuměn, pokud obě podání zaslal na adresu soudu a správního orgánu.

18. Pokud soud učinil tento závěr, musel učinit i ten, že obžalovaný takovým jednáním o jiném sdělil nepravdivý údaj, který je způsobilý značnou měrou ohrozit jeho vážnost u spoluobčanů, zejména narušit jeho rodinné vztahy a naplnil tak svým jednáním všechny znaky skutkové podstaty přečinu pomluvy podle § 184 odst. 1 trestního zákoníku.
19. **K části skutkového děje popsané pod bodem 2 výroku rozsudku:** Obžalovaný J[REDACTED] M[REDACTED] v přípravném řízení vypověděl, že si není vědom toho, že by u soudu lhal.
20. U hlavního líčení uváděl, že pokud měl ve věci Okresního soudu v Kladně 26T nepravdivě potvrdit R[REDACTED] M[REDACTED] svému synovi, alibi, uvádí, že 29. 5. 2016 byl R[REDACTED] M[REDACTED] už v tuto dobu s přítelkyní S[REDACTED] u jezera v Lipsku. Nemohl křivě vypovídat a nemohl být u soudu s jeho synem. Nemohl synovi potvrdit falešné alibi, když byl v Německu s přítelkyní S[REDACTED]. Byl v Německu u jezera, kde je obžalovaný o čtrnáct dnů později našel a odvezl je do České republiky. Zase je to lež a zase je to výmysl. Pokud je tam napsáno, že křivě vypovídal, tak by chtěl vědět, jak křivě vypovídal. Nikdy u soudu neřekl křivé slovo. Nemohl říct, že tam někde byl nebo někde nebyl, když u soudu nemohl být 29. 5., jak se spolu mohli prát, když nebyli pohromadě. V životě kvůli synovi nepotřeboval někomu lhát. Syna se nepotřeboval zastávat. Jeho syn se S[REDACTED] na něho udělali podvod. U soudu nemohl vypovídat špatně a jestli vypovídal, není si toho vědom.
21. Z účasti na této části skutkového děje byl obžalovaný usvědčován v rozhodující míře listinnými důkazy.
22. Byla pořízena kopie z trestního spisu Okresního soudu v Kladně spisové značky 26T 155/2016, která byla vedena proti R[REDACTED] M[REDACTED], synovi obžalovaného. Tyto kopie tvoří součást trestního spisu.
23. Z těchto pak vyplývá, že skutkový děj se odehrál tak, jak je popsán pod bodem 2 výroku rozsudku. Z protokolu o hlavním líčení, které se ve věci 26T 155/2016 konalo dne 10. 11. 2016, soud zjistil, že v hlavním líčení byl jako svědek vyslechnut obžalovaný J[REDACTED] M[REDACTED], který vypovídal po předchozím poučení podle ustanovení § 100 a § 101 trestního řádu a mimo jiné vypověděl, že jeho syn R[REDACTED] M[REDACTED] nemohl být dne 29. 5. 2016 v době od 22.50 hodin do 23.00 hodin přítomen na společném schodišti bytového domu v ulici [REDACTED] číslo popisné [REDACTED] obci [REDACTED] v okrese Kladno, neboť byl na návštěvě nebo se byl někde proběhnout a zároveň uvedl, že k napadení mezi jeho synem a M[REDACTED] S[REDACTED] došlo až o několik dnů později.
24. Z dalších důkazů, které byly v předmětné věci provedeny, však vyplynulo, že R[REDACTED] M[REDACTED] měl konflikt s M[REDACTED] S[REDACTED] právě 29. 5. 2016 v době od 22.50 hodin do 23.00 hodin na společném schodišti bytového domu v ulici [REDACTED] číslo popisné [REDACTED] v obci [REDACTED] v okrese Kladno. To vyplývá z rozhodnutí - usnesení Okresního soudu v Kladně ze dne 28. 4. 2017 číslo jednací 26T 155/2016 – 655, podle kterého bylo podle § 231 odst. 1 trestního řádu za použití § 223 odst. 2 trestního řádu a § 172 odst. 2 písm. a) trestního řádu trestní stíhání pro skutek, který se mezi R[REDACTED] M[REDACTED] a M[REDACTED] S[REDACTED] odehrál 29. 5. 2016 zastaveno pro neúčelnost.
25. Z popsanych skutečností podle názoru soudu jasně vyplývá, že obžalovaný J[REDACTED] M[REDACTED] dne 10. 11. 2016 v budově Okresního soudu v Kladně v průběhu hlavního líčení v trestní věci proti R[REDACTED] M[REDACTED], synovi obžalovaného ve věci 26T 155/2016 jako svědek po řádném poučení vypověděl nepravdu, pokud potvrdil, že R[REDACTED] M[REDACTED] nemohl být 29. 5. 2016 v době od 22.50 hodin do 23.00 hodin přítomen na místě činu na společném schodišti bytového domu v ulici [REDACTED] číslo popisné [REDACTED] v obci [REDACTED] v okrese Kladno a že k napadení mezi R[REDACTED] M[REDACTED] a M[REDACTED] S[REDACTED] došlo o několik dnů později,

ačkoliv z dalších důkazů, jak vyplývá z popsaného usnesení Okresního soudu v Kladně, jasně vyplynulo, že v rozhodné době a na rozhodném místě R. M. syn obžalovaného byl a měl mít konflikt s M. S. Obžalovaný tedy ve své svědecké výpovědi v hlavním líčení uváděl nepravdivé údaje, které se týkaly doby a místa činu, důležité údaje, které mohou ovlivnit rozhodnutí soudu v trestním řízení. S tím byl obžalovaný J. M. nejméně srozuměn. O tom, že se stal skutkový děj tak, jak je popsán pod bodem 2 výroku rozsudku, nakonec svědčí i výpověď tak, jak je zaznamenána v protokolu o hlavním líčení samotného syna obžalovaného R. M. Tento totiž jako obžalovaný sám v hlavním líčení vypověděl, že v rozhodné době na rozhodném místě, tedy na místě činu, byl. Obžalovaný J. M. tedy vypověděl v rozporu i s tvrzením svého syna ve věci obžalovaného.

26. Pokud soud učinil tyto závěry, že obžalovaný J. M. měl účast na části druhé skutkového děje tak, jak je popsáno shora, musel učinit i ten závěr, že obžalovaný takovým jednáním jako svědek před soudem uvedl nepravdu o okolnosti, která má podstatný význam pro rozhodnutí a naplnil tak svým jednáním znaky skutkové podstaty přechodu křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 2 písm. h) trestního zákoníku. Obžalovaný v tomto případě zjevně chtěl krýt trestnou činnost svého syna, který byl v postavení obžalovaného. Obžalovaný J. M. tak učinil po řádném poučení ve smyslu § 100 a 101 trestního řádu, jak má v případě trestního řízení, které bylo vedeno proti synovi obžalovaného, jako svědek postupovat, jaká má práva a jak má vypovídat.
27. Společenská škodlivost jednání obžalovaného spočívá, pokud jde o skutkový děj popsáný pod bodem 1 výroku rozsudku, v porušení zájmu společnosti na ochraně cti občanů a v té souvislosti na ochraně jejich vážnosti a rodinných vztahů a v druhém případě, pokud jde o skutkový děj popsáný pod bodem 2 výroku rozsudku, obžalovaný vážným způsobem porušil zájem státu na řádném průběhu řízení soudních, na zabezpečování řádného objasňování věcí, které soudy projednávají.
28. V průběhu řízení před soudem vznikly pochybnosti o duševním stavu obžalovaného J. M. a soud doplnil dokazování o znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie. Tento znalecký posudek vypracoval MUDr. Petr Navrátil a ve své výpovědi potvrdil závěry písemně zpracovaného znaleckého posudku u hlavního líčení. Z těchto důkazů soud zjistil, že obžalovaný se trestné činnosti dopustil za stavu, kdy byla u něho přítomná mírná, kognitivní porucha a osobnost se sociopatickými rysy. Schopnost obžalovaného rozpoznat protiprávnost posuzovaného jednání a toto jednání ovládat, byla v důsledku uvedených mechanismů podstatně snížena, nikoliv však plně vymizelá nebo tomuto se blíží. Znalec s ohledem na stav, kdy shledal u obžalovaného přítomnost duševní poruchy v době, kdy měl spáchat trestnou činnost, navrhoval pak soudu, aby uložil obžalovanému ochranné ambulantní, jak znalec doplnil u hlavního líčení, psychiatrické léčení. Znalec pak u hlavního líčení vypověděl, že bez uložení tohoto ochranného opatření obžalovanému by mohl být obžalovaný pro společnost nebezpečný, neboť organická emoční porucha, která je u něho přítomna, vede ke zvýšené dráždivosti, omezené schopnosti rozpoznávat a zejména ovládat své chování a případná psychiatrická léčba by mohla vést k omezení této instability obžalovaného. Pokud by léčení obžalovanému uloženo nebylo, mohlo by dojít ze strany obžalovaného i k páčání trestné činnosti stejného druhu, pro jakou stojí před soudem.
29. Uvedené závěry znalce psychiatra hodnotil soud tak, že obžalovaný se trestné činnosti dopustil za stavu, kdy byla u něho přítomna mírná duševní porucha, která znamenala snížení ovládacích schopností jednání obžalovaného v obou případech a to podstatné, nikoliv však vymizelé nebo tomuto stavu se blíží.
30. Za této situace dospěl soud k závěru i s ohledem na shora uvedenou výpověď znalce u hlavního líčení i písemně zpracované závěry znaleckého posudku, že bude na místě, aby vedle

trestu bylo obžalovanému uloženo ochranné ambulantní psychiatrické léčení. Toto ochranné léčení by mělo sloužit nejen pro ochranu společnosti, proti obdobným protispolečenským chováním tak, jak uvedl znalec, že by ze strany obžalovaného, pokud by mu toto opatření uloženo nebylo, hrozilo, ale bude i ku prospěchu obžalovaného. Obžalovaný i v rámci ochranného ambulantního psychiatrického léčení může s lékařem řešit své i konfliktní situace, které vyplývají z rodinných vztahů obžalovaného tak, jak byly popsány i shora, zejména tak, jak to vyplynulo z listinných důkazů shora popsaných. Znalec v rámci výkonu ochranného ambulantního psychiatrického léčení by mohl obžalovanému dobře problematiku rodinných vztahů pomoci řešit.

31. Při ukládání trestu obžalovanému přihlížel soud jako k polehčující okolnosti ke skutečnosti, že lze na obžalovaného hledět, jakoby nebyl soudně trestán. Žádné jiné závady v chování obžalovaného kromě konfliktních situací, které vyplývají z rodinných vztahů, zjištěny nebyly. Nebylo zjištěno, že by se obžalovaný dopustil přestupku. Jako polehčující okolnosti na straně obžalovaného hodnotil soud i skutečnosti, že obžalovaný J. [REDAKCE] M. [REDAKCE] nezpůsobil svým jednáním faktickou škodu na zdraví či životě nebo na majetku. Na základě uvedených polehčujících okolností dospěl soud k závěru, že účelu trestu u obžalovaného bude tentokrát dobře dosaženo i uložením mírného podmíněného trestu odnětí svobody blízko dolní hranice zákonné trestní sazby se zkušební dobou velmi krátkou rovněž blízko dolní hranice zákonné sazby.
32. Poškozený M. [REDAKCE] S. [REDAKCE] byl odkázán s uplatněným nárokem na náhradu nemajetkové újmy na občanskoprávní řízení. To proto, že soud by musel ke zjišťování skutečné výše nároku na náhradu nemajetkové újmy tohoto poškozeného blíže zjišťovat, provádět další dokazování, zda a proč vznikla nemajetková újma M. [REDAKCE] S. [REDAKCE] právě v uplatněné částce 10.000 Kč. Soud by musel zjišťovat, jakým způsobem se na životě M. [REDAKCE] S. [REDAKCE], pokud mu obžalovaný trestnou činností popsanou pod bodem 1 a 2 výroku rozsudku, nezpůsobil, jak bylo výše uvedeno, hmatatelnou újmu na majetku či fyzickém či psychickém zdraví, jednání obžalovaného skutečně dotklo, pokud ano, jak velkou část nemajetkové újmy vyčíslenou v penězích by měl obžalovaný poškozenému M. [REDAKCE] S. [REDAKCE] uhradit. Je obvyklé, že za tím účelem je dokonce nutné přibrat znalce a znaleckým posudkem vyčíslit výši nemajetkové újmy. To jsou všechno důkazy, které přesahují potřeby trestního stíhání a podstatně by jej protáhly. Soud proto ve smyslu § 229 odst. 1 trestního řádu odkázal poškozeného s jeho nárokem na náhradu nemajetkové újmy na občanskoprávní řízení tak, jak bylo výše uvedeno.

Poučení:

Proti rozsudku lze podat odvolání.

Rozsudek může odvoláním napadnout:

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku,
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci,
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání se podává u soudu, proti jehož rozsudku směřuje (u Okresního soudu v Kladně), a to do osmi dnů od doručení opisu rozsudku.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně, podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

O odvolání proti rozsudku Okresního soudu v Kladně rozhoduje nadřízený krajský soud - Krajský soud v Praze.

Kladno 14. srpna 2018

JUDr. Jiřina Říhová, v.r.
samosoudkyně